

EL COPAGAMENT SANITARI AVUI.

En els darrers dies, diferents autoritats s'han manifestat a favor del copagament de les visites a centres d'assistència primària, que han culminat ahir per la tarda amb les declaracions que el Conseller Sr. Boi Ruiz va fer al programa televisiu "8 al dia" de Josep Cuní. Voldria contribuir al debat ciutadà amb el resultat d'un estudi científic publicat el 2010 (N Engl J Med 2010;362:320-8) fet sobre 899.060 beneficiaris entre 2001 i 2006. L'article analitza l'efecte de l'increment de les quantitats de copagament per a les consultes ambulatories (7 \$) i per a especialistes (9 \$) en 18 centres, durant 5 anys, fent la comparació amb 18 centres que no van introduir canvis en el copagament. L'efecte de la mesura va ser que en els centres on es van produir l'augment del copagament es van reduir les consultes ambulatories en 19,8 visites per cada 100 persones i any, alhora que va augmentar el nombre d'ingressos hospitalaris (2,2 per cada 100 persones), el número de dies d'hospitalització (13,4 dies per 100) i el nombre de persones que van precisar hospitalització (0'7 persones més per 100). L'efecte va ser major en les persones que vivien en zones amb menys ingressos i educació i entre els que tenien antecedents de diabetis, hipertensió o infart de miocardi. El balanç econòmic final, descomptant l'estalvi pel menor nombre de consultes, va ser d'un augment anual de 24.000 \$ de despesa per cada 100 persones. Un bon exemple de com el copagament no és només dolent per a la salut, sinó que a més pot ser anti-econòmic per la sostenibilitat del sistema públic. Quan el Sr. Ruiz diu en el programa que a hores d'ara no ha gastat més del que té assignat, fa pensar si no estarà fent, ell també, un retardar en la despesa (increments d'hospitalitzacions públiques, concertades o privades) que pagarem tots mes tard en salut i en deute públic o privat que, per les persones de a peu, ve a ser el mateix.

Metges, economistes, sociòlegs, farmacèutics, filòsofs, representants veïnals i experts en polítiques públiques han manifestat el seu rebuig al copagament i han proposar altres mesures realment efectives per millorar el funcionament de l'assistència sanitària, com són, augment del finançament (per millorar i augmentar la cartera de serveis), racionalització de la despesa (gastar millor), inclòs el farmacèutic, revisió i transparència dels concerts (i diferents formes de subcontractació sanitària de la qual Catalunya és líder amb més del 50% de subcontractació), disminució de les despeses burocràtics (que el copagament augmentaria), per millorar la sostenibilitat del sistema sanitari i general i del català en particular. El copagament debilita la solidaritat amb els més malalts, els més vells i els més pobres. Els arguments psicològics, financers i d'eficiència social que argumenten a favor del copagament n'hi ha prou són banals a la llum de la discapacitat tributària que tenen els nostres governs. Només cal repassar l'hemeroteca dels escàndols financers dels últims anys per adonar-se fins a quin punt el nostre sistema tributari és un formatge Emmental amb els forats bastaria per fer desaparèixer el dèficit present i futur d'un sistema sanitari i més.

Roger Bernat Landoni per la Associació en Defensa de la Sanitat Pública.